

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET EINDE VAN DE WERELD

Toneelspel in vier bedrijven

door

GASTON GHEUENS

1880

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1983

(N° 1256)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1990 Toneelfonds J. Janssens / Gaston Gheuens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen:

=====

Eric	30,
Nadia	25,
Arnold	55,
Lina	53,
De brievenbesteller	onbepaalde leeftijd.

Decor:

=====

Het toneel stelt de living voor in de fermette die Eric en Nadia betrekken, ergens in een landelijke uithoek.

Het is een vertrek dat zowel goede smaak als voldoende kapitaal ver-raadt om die bot te vieren wat meubilering en aankleding betreft.

Teneinde de beweegbaarheid van de acteurs te verhogen, wordt de ruimte grosso modo ingedeeld in twee of meer onderscheiden "sets": kant jardin staat een eettafel met vier stoelen en tegen de zijwand een buffetkast met allerhande eetgerei. Vooraan, weggerold tegen de wand aan staat een TV-toestel op een rol-tafeltje.

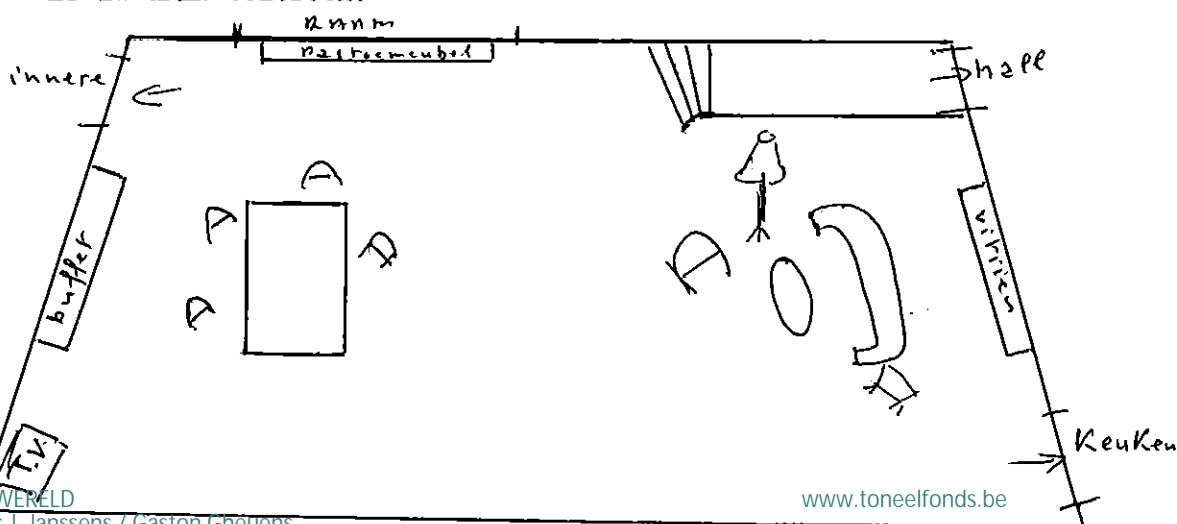
Kant cour staat een salongarnituur, bestaande uit sofa, tafeltje, zetel-tje, staande lamp en een krantenhouder. Achter de bank staat tegen de wand een vitrienkast: onderaan in die kast staan glazen en flessen.

Er zijn drie in/uitgangen: achteraan jardin is de deur naar het innere en de verdieping van de woning. Achteraan cour, bereikbaar via een pratikabel van één, of twee treden, is de deur naar de hall en dus de voordeur van de woning. Vooraan cour is de deur naar de keuken, de tuin en de stallingen.

Tegen het vrij gedeelte van de achterwand staat een kast van het pastoe-genre onder een tamelijk groot, breed raam, dat uitzicht geeft op een boomgaard.

In de kast staan boeken, maar vooral een zo indrukwekkend mogelijke verzameling van electronische geluidsapparatuur. Het moet meteen duidelij zijn, dat Eric een kraan is op dat gebied. Geen van de toestellen hoeft te kunnen werken. Wat er aan geluiden geproduceerd wordt, komt over de luidspreker, voorbereid op band.

Er is GEEN telefoon!

EERSTE BEDRIJF.

Bij het opgaan van het doek is het toneel verlaten, maar Eric komt ogenblikkelijk op van achteraan cour. Hij is gekleed als een stadsmens die zich heeft omgeschakeld op een bestaan als "boer": eerder slordige kledij, die toch te stijlvol is om echt boers te zijn. Hij is op kousevoeten als iemand die zijn laarzen, of zijn klompen bij de ingang heeft laten staan om de vloer niet vuil te maken.

Hij draagt een bussel radijzen in de hand, groter dan de bosjes die men in winkels kan kopen.

Hij komt van het pratikabel af, kijkt schelms naar vooraan cour. We horen het gerinkel van het neerleggen van tafelgerei in een lade, als bij het afdrogen van de vaat.

Eric stapt naar de geluifinstallatie, spoelt een bandje enkele meters terug, duwt een knop in. Over de luidspreker komt een heroische passage uit de Vuurwerksymphonie van J. Haydn/ De klank staat luid. Eric blijft achteraan staan, het bos radijzen in de hand als een tuil bloemen.

Hij wacht enkele ogenblikken, kijkt onderzoekend-wachtend naar vooraan cour. Hij kijkt ontgoocheld, zet de muziek af.

Eric (roepend) Nadia!?!?...

Nadia (verschijnt vooraan cour, ze draagt een zomerkleedje, waar ze een keutenschortje vóórgelaten heeft. Ze heeft een bord in de ene, een keukenhanddoek in de andere hand. Ze lijkt eerder nors, humeurig, trekt een grimas)
Wat is dat voor kabaal!?

Eric (bezorgd) Hé, hé, hé... Wat scheelt er NU weer!?

Nadia Alles!... Ik hou het niet meer uit!

Eric (verveeld) In hemelsnaam, kindje, kijk nu toch ook eens een keer naar de positieve kanten... Hierzie... (toont de radijzen) Onze eerste oogst zelfgekweekte groenten! Ik wou het een beetje feestelijk maken, met die muziek...

Nadia Dat komt dan heel ongelegen. Ik voel me uitzonderlijk miserabel!

Eric (gemaakt opgewekt) Kijk eens wat een keien!?!... En het zijn geen opgeblazen luchtballonnen, hoor... (hij bijt een radijs van het loof, kauwt erop, spreekt al kauwend) Goed, solied vrucht-vlees, als ik het zo mag noemen...

Nadia (nors) Heb je ze eerst gewassen?

Eric Ze zijn toch niet bespoten!?!... (grijnst) Wat dus wel degelijk bewijst, dat je biologisch kan telen, zonder dat al het ongedierte van de provincie afkomt op je peperkoeken tuintje, zoals die zaadverkoper het zei... Even proeven!?!... 't Is eten en drinken....

Nadia (trekt zich achteruit) Neen!

Eric Kom, kom, zeg, wat is er NU weer gebeurd?... Daarstraks was je nog zo hoopvol...!?! (hij onderbreekt zichzelf) Choot, is het DAT!?!.. Is je brood weer mislukt!?

Nadia Ik kan dat niet.. Het is nog platter dan de vorige keer.

Eric 't Is de derde keer dat je 't probeert, kindje... Je moet wat geduld hebben... Alles is een kwestie van tasten en zoeken. Dat heb ik toch van eerst af aan gezegd!?! Na een paar onvermijdbare mislukkingen krijg je 'r vanzelf de pak van weg... Als je 't maar met plezier blijft doen!

2.
 Nadia Nooit meer! Ga maar weer naar de bakker, zoals normale mensen doen...

Eric (licht protest) Hé, hé! JIJ hebt het zelf willen beginnen... Je moet mij niks verwijten: JIJ wou zelf je brood bakken...

Nadia Dat bewijst dan maar dat ik wél van goeie wil ben, maar ik kan het niet!

Eric Je kan dat wél...Maar goed...Weet je wat we zullen doen...Ik had het van eerst af aan moeten doen, toen je'r van sprak... We gaan een Kenwood kopen...Zo'n speciale machine om brood mee te kneden.

Nadia Het ligt zeker niet aan mijn kneden.

Eric Dat is trouwens te vermoeiend, als je twee , of drie keer per week brood wil bakken....

Nadia (koppig) Ik doe het NOOIT meer!

Eric Met zo'n machine wordt het kinderspel...En dan lukt het elke keer, wees maar gerust.

Nadia Het had NU ook moeten lukken...Ik heb nauwgezet alles gedaan wat in het recept staat...

Eric Dus zal het zeker wel lekker zijn...Ik zal het in elk geval opeten...Dat heb ik met de twee vorige ook gedaan...En ze waren delicious.

Nadia Nadat je'r eerst om gelachen had!

Eric (grinnikt weer) We zijn geen brood gewend van twee en een halve centimeter hoogte...

Nadia Zie je, je lacht wéér!

Eric Omdat het een prettig anekdootje is...(overtuigend) Je mislukt brood is héél lekker, en het ligt NIET op je maag...Zou het misschien niet aan de gist liggen?

Nadia (schudt het hoofd ontkennend) Ik doe alles precies zoals ze't schrijven...(ineens heftig, zelfpijnigend) Maar ik KAN het niet! Heel je boerderij en alles wat hier reilt en zeilt, dat steekt me tot hier...(ze hakt met de hand boven het hoofd)

Eric Och, zeg toch zoiets niet!?

Nadia (ernstig, bedrukt) Dit leven is definitief niks voor mij, Eric. Het gaat niet!

Eric (gemaakt luchtig) Je raakt een beetje moeilijk aangepast, dat is alles...

Nadia Als je na een half jaar nog niet aangepast bent, dan zal je't nooit zijn!

Eric Kom, kom..De eerste maanden mag je al niet meerekenen, hé; toen waren we ons aan het installeren en alles.... En daarbij: je weet wat we afgesproken hebben : een proeftijd van één jaar....We zijn nog maar halfweg...

Nadia Er kan wat mij betreft niks meer veranderen..Stel de boel maar direkt weer te koop...Met al wat je'r al aan gewerkt en verbeterd hebt, hoef je vast niet zo'n groot verdriet te lijden...

Eric Eén jaar, kindje, DAT was de afspraak...

3.
Nadia Zolang houd ik het niet vol!

Eric Maar jawel....

Nadia Wil je dat ik eraan kapot ga?

Eric (kijkt haar ongelovig aan)
Choot, kindje, zeg toch zulke enormiteiten niet!?

Nadia Eén ding staat als een paal boven water; ik zal nooit een boerin worden.

Eric We zijn toch geen boeren!?

Nadia Oh neen? Met kippen en konijnen en een koe en een varken!?

Eric Wij zijn renteniers...Lui die het uitzonderlijk geluk hebben gehad om op dertig jaar een erfenis te trekken, waardoor ze alle bruggen achter zich hebben kunnen opblazen...

Nadia We hebben ons tot kluizenaars gemaakt.

Eric We leven hier in het paradijs! (maakt wijdse omschrijvende hand- en armgebaren)

Nadia (schamper) Het ligt wél bijna zo ver van alles af, dat het als een écht eiland is, ja...

Eric Ik dacht dat je dat zo appreciëerde, de eerste tijd?

Nadia NU weet ik wat het betekent, dat je naaste buur meer dan drie kilometer hiervandaan zit...

Eric Dat je gerustgelaten wordt!

Nadia En van eenzaamheid heb jij nog nooit gehoord?

Eric We zijn toch met ons beiden? Ik heb niemand nodig, buiten jou....

Nadia (zucht diep) Kom, laten we'r maar over ophouden...

Eric (licht geprikkeld) Ja, graag....Als je om iets zo pietluttigs als een mislukt brood volkomen dwars gaat liggen, dan valt er toch niet met je te praten...

Nadia Is het niet waar, soms, dat we hier als begraven zitten?... Als we de televisie niet hadden, dan wisten we niet eens wat er gaande was in de rest van de wereld...Geen telefoon, geen krant....

Eric Wil je dat we'n krant nemen?....Alle dagen twintig, dertig bladzijden vol met niks!? (hij zucht diep)

Nadia Neen, Eric....

Eric Je kan de buitenwereld toch best missen, verdraaid!?!... Zelfs de televisie...Wat krijg je nu te zien!?!...Al die mizerie en die brutaliteit....(hij loopt op haar toe) Komop, kindje, bekijk de zaken eens langs hun positieve kant!?!...Langs de zonnige "side of the street"!?!...

Nadia (nog sip, maar ze laat hem toe de armen om haar heen te slaan) Dat kan je hier OOK nog niet te vaak...Je paradijs is eerder grijs en meestal nat en kil...

4.
Nadia ALS hij ooit begint?

Eric Natuurlijk...En dan kan je zwemmen in de vijver....

Nadia Ha neen, bij die akelige beesten!?

Eric (luchtig) Die maken dat ze verdwenen zijn, als ze jou in het water horen...

Nadia Ik..eh...Ik heb ontdekt dat ik niet van beesten hou...

Eric Och, ga weg!?...

Nadia Die koe....Die zal ik NOOIT melken, knoop dat in je oren... Nooit!...

Eric (lachend, geamuseerd) Je weet niet wat je mist, kindje... Haha, dat is het leukste wat er is...

Nadia Ik moet het niet weten!....
En daar op de grond liggen kruipen tussen die plantjes en die aardappelen en alles om te wieden, dat doe ik OOK niet meer...

Eric Neen, neen, goed....

Nadia Ik MEEN dat!

Eric Vandaag doe je niks meer....Omdat dat brood mislukt is.... We zijn tegen alles tegen, we willen alles overboord smijten.

Nadia 't Is niet alleen dat brood!

Eric Het speelt toch wel een grote rol, niet?

Nadia Ik heb hier niks omhanden...Ik ben brood beginnen bakken omDAT ik niks omhanden had, en ik kan het niet...

Eric Hoe kan je nu zoiets zeggen: op een boerderij...Of zo goed als dus toch, hé, akkoord, dat geef ik toe...

Nadia Er is niks te doen, dat ik graag zou willen doen.

Eric Eieren rapen bij de kippen, deed je DAT niet graag?..En de konijnen uit je hand laten knabbelen?

Nadia Daar kan ik geen dag mee vullen, hé?...

Eric Er is toch van alles anders!?

Nadia Mesten en beer uitdragen, zeker!?

Eric DAT zul jij nooit moeten doen!

Nadia Alleen maar in de stank ervan zitten....Ondanks je onbezodelde lucht...

Eric Jaaaar, DAT is geen luchtbezoedeling...

Nadia Neen!? Je moet eens komen!

Eric En dat was alleen omdat de wind toen plots draaide...Dat was onvoorzien...

Nadia 't Is altijd wel wat met jou...Je stonk een week lang naar dat goedje...In bed en overal...(ze zucht diep) Ik zal maar weer pannekoeken bakken voor vanavond, dan, hé!?...

5.
Eric Voor mij niet, hoor...Ik eet je brood! Het is smakelijk genoeg...

Nadia Je hoeft dat niet te doen om mij 'n plezier te doen...

Eric Ik doe dat omdat het lekker is...

Nadia Geef het maar aan het varken...

Eric Neen, neen....(het trekt haar tegen zich aan, legt zijn voorhoofd tegen het hare) Ondanks alles blijf ik een groot supporter van jou...Zelfs de grootste kok heeft zijn stiel moeten leren...
(hij geeft haar een vluchtig zoentje op de mond)
Pessimistje...

Nadia (zucht diep, maakt zich rustig vrij, loopt naar de tafel)
Ik denk dat het komt omdat ik het me allemaal zo anders had voorgesteld...

Eric Het komt ook wel wat door die regen, zeker, van de laatste dagen...

Nadia Zeg maar weken...

Eric" Zie je wel! (gaat grijnzen) Maar zoals Uilenspiegel het al zei; het is nog nooit blijven regenen, kindje...Als we eenmaal zon en zomer zullen krijgen, dan zal alles er vanzelf rooskleuriger uitzien...

Nadia (zucht weer diep) Dat geloof ik niet....

Eric Jawel...En met dat brood, hé: je zal zien; als we die Kenwood hebben.... Het zal zijn als met je kookkunst...Die is er ook met reuzenstappen op vooruitgegaan, niet?

Nadia Omdat ik één keer een formidabel-goeie soep hebt kunnen maken!?

Eric Kom, kom, je doet jezelf onrecht aan...

Nadia (verveeld) En jij probeert me kunstmatig op te pepen...Ik ben hier niet gelukkig, Eric....

Eric Je hebt toch alles al gekregen, dat je gevraagd hebt, hé?

Nadia Er blijft maar één ding dat ik KAN vragen....(kijkt hem bijna smekend aan) Laat ons terug naar de stad gaan!?

Eric trekt een somber gezicht, maar hij komt niet tot antwoorden, omdat over de luidspreker het snerpend piepend geluid komt van een verklikker.

Eric (opkijkend naar het raam achteraan)
Ha!...Een indringer op ons eiland!?

Nadia Wat is dat!?

Eric (loopt naar achteraan) De veiligheidsinstallatie die ik ge installeerd hebt, nadat jij zei dat je hier bang was...
(hij haalt een palletje over, achteraan, het geluid houdt op) Er kan niemand ons domein betreden, of hij zet deze alarminrichting in werking....

we horen over de luidspreker een fietsbel rinkelen.

Eric Zie je wel....(kijkt het raam uit) De brievenbesteller!
Hij zwaait met een brief....

6.

Nadia Een brief?...Dan zijn er dus mensen die nog weten dat wij niet helemaal dood en begraven zijn?

Eric (is het pratikabel opgelopen) Waarschijnlijk is het van de belastingen...(hij wil buitengaan)

Nadia Wat ga je doen?

Eric Die brief aanpakken!

De brievenbesteller rijdt achteraan langs het raam voorbij.

Nadia Laat die man toch even binnen? Dat is de gewoonte hier, denk ik...En geef hem een borrel....

Eric (stopt, kijkt haar ongelovig aan) Meen je dat nu?

Nadia Wat zou je willen, dat ze beginnen denken dat wij mensen-schuw zijn?

Eric Hij komt waarschijnlijk alleen maar eens rondneuzen...Kijken wat die bleekneuzen uit de stad er nu wel van gemaakt hebben?

Nadia Wel dan? We hebben toch niks weg te steken!?

Over de luidspreker komt het rinkelen van een deurbel.

Eric Goed, als je dat wil? (hij gaat buiten)

Nadia 't Is geen kwestie van "willen"....Maar het zal tenminste eens wat anders zijn...(ze zucht diep, zet het bord op tafel, legt de handdoek op het zitvlak van een stoel en neemt haar voorschootje af, legt het erbij; ze pakt eventjes koket aan haar haar, spiegelt zich daarbij in de ruit van de vitrienkast)

Eric (verschijnt weer, spreekt over zijn schouder heen, heeft een brief in de hand)
Neen, neen, kom gerust eventjes binnen?

Brievenbesteller (verschijnt onwennig, kijkt rond als iemand die nog nooit eerder in dat vertrek geweest is)
Ik kom maar tot hier omdat ik zag dat je de reklaambladen van vorige week nog niet uit de bus genomen hebt, hé....
Dag, madame...(hij weet niet goed wat doen, tikt aan zijn pet)

Nadia Dag, fakteur...

Briev. (neemt zijn pet af, doet onhandig, schaapachtig)
Daarom dacht ik...eh...een brief, hé, dat...eh...dat mag niet verloren gaan....Soms trekken ze al dat papier uit de bussen, hé, om te verkopen als oud papier....

Eric (steekt Nadia de brief toe)
Hij is voor jou...

Nadia Oh..Dank je wel....(tot fakteur) Is het hier niet gebruikelijk dat ze de fakteur een borreltje aanbieden?

Briev. Bah...gebruikelijk!?...Dat..eh...dat gebeurt soms wel....
Ja...Ja, goed, als je zo aandringt...?

Nadia Wat wens je? Whisky? Gin? Cognac?

- Eric DAN moet je gin nemen, dat is zowat hetzelfde als genever..
- Briev. Neen, dank je wel, die smaak ligt mij niet...(tot Nadia)
Een cognacske dan maar, ja!?
- Nadia Als je wil...(ze loopt naar de vitrienkast--tot Eric) Jij ook?
- Eric Bah....'t Is nog wel vroeg op de dag, maar..eh...(tot faktor) Alleendrinken is ook niet alles, hé?
- Briev. Neen, dat is niet gezellig...
- Nadia (haalt een fles cognac en twee glazen uit de kast, brengt die naar het salontafeltje, schenkt twee royale porties drank uit)
Dat is trouwens allemaal maar flauwekul ook,hé: 's morgens niet drinken en 's namiddags wel? Wat is het verschil..?
- Briev. 's Morgens kan het juist zo lekker doen....Als het zo wat aan de kille kant is, zoals vandaag....
- Eric Hoe zit het met de zomer, eigenlijk? Wat zeggen de boeren?
- Nadia (brengt een glas aan de brievenbesteller en een aan Eric)
Pien heeft gezegd dat het nog zeker zo vaststaat tot midden volgende week...
- Eric Och, wat weet die ervan?
- Briev. Die weet nog niet wat weer het is terwijl hij aan het brabellen is, wat zou hij het voor volgende week weten...
- Eric Ik heb meer vertrouwen in de boeren, ik...
- Briev. Die weten er ook niet veel goeds van te vertellen, hoor...
- Eric Gisteravond was de hemel geelachtig bij zonsondergang...
- Briev. Dat is regen...Om goed te zijn moet hij rozig zijn..(heft zijn glas op) Gezondheid dan maar, zeker, hé?
- Eric Ja, gezondheid...(tot Nadia) Drink jij niet mee?
- Nadia Neen...
- Eric (heft zijn glas op naar de brievenbesteller toe)
Gezondheid...
- Ze drinken...
- Briev. (trekt een grimas tegen de sterke smaak)
WhaaaH....DAT is een straf sop, zeg!?
- Eric Ja, 't is geen slechte....
- Briev. (bekijkt de drank in zijn glas)
Schone kleur ook, hé....(tot Nadia) Van al die dranken vind ik cognac eigenlijk nog het smakelijkste, sé...
- Nadia Dat is een kwestie van smaak, denk ik, niet?
- Briev. Ja...Ja....Ja....(sift van zijn glas) Smaak heb je wel, hé...(kijkt rond) Je hebt er hier wat van gemaakt, zeg....
Als je't gekend hebt, zoals ik, toen de Sleyphier nog woonde....

8.
Nadia Wat was er toen voor speciaals aan?

Eric Het was grosso modo zoals het NU is, toen wij het kochten, verleden jaar...

Briev. Ja, dat was vóór ze't veranderden...Met de Sleyp was het een boerderij....Maar dan een boerderij zoals je'r geen tweede meer vindt, hé...

Nadia In welke zin?

Briev. Zo smerig...Dat waren de grootste vettigaarden, die God op zijn land geschapen had....Als je daar melk van pakte, hé, dan moest je met een visspaan de vliegen eruit vissen eerst....Die hadden daar een open haard...(wijst naar kant cour) Stookten ze hout in en kolen en wat ze maar konden vinden...En er liep een rail daarboven de deur door (wijst naar vooraan cour) helemaal naar de stal... Daar hingen ze de ketels aan op, waar ze't eten voor de beesten in kookten...

Nadia Hier, in de woonplaats?

Briev. Ja...(sift van zijn drank) En als het gaar was, dan reden ze'r mee naar achter, hé, rechtstreeks bij de beesten.... (kijkt rond) Nu is 't net, hé...Een echte villa.... En je hebt schone meubelen ook....Dat zie ik graag....(gaat naar de buffetkast kant jardin, strijkt er zijn hand over) Niks boven ouwe meubeltjes, hé?... (drinkt zijn glas op) Wat ik nog wou zeggen: als ik jullie was, dan deed ik die inrijpoort maar dicht, hoor...

Eric Waarom?

Briev. Dan weten ze dat ze niet binnen moeten komen, hé...

Nadia Wie zou hier binnen komen?

Briev. (haalt de schouders op) Toen het hier leeg stond, hé, toen zaten ze hier soms met tien tegelijk te vissen aan de put....

Eric Mensen van het dorp?

Briev. (knikt) En de fruitbomen hadden niet veel kans om rijp te worden ook...Van de schooljong....(hij kijkt op zijn horlog) Wel dan, dan zal ik maar eens gaan kijken, hé...Ik heb geen tijd te verliezen eigenlijk....

Nadia Je hebt nogal een zware ronde, zeker, met al die verspreid liggende boerderijen...

Briev. Oh, er krijgt hier niemand veel post, hé....Maar ik heb vandaag de lottoformulieren bij..(klopt op zijn tas) En als ik die niet op tijd bij Sjarel van het boekenwinkeltje heb, dan zou het een ramp kunnen worden, hé...

Eric Je zou altijd zien, dat ze DAN grote prijzen winnen...

Briev. Je zegt het!....(tikt tegen zijn pet, die hij eerst weer opzet) Madame, bedankt voor de ontvangst, hé?

Nadia Ik ben blij kennis met jou gemaakt te hebben...

Briev. 't Is te hopen dat je nog veel brieven krijgt, hé?

Nadia Ben JIJ soms een visser?

Eric (trekt een argwanend-afkeurend grimasje)

9.
Brief. (terwijl hij naar achteraan cour loopt)
Oh neen, neen, ikke niet...Ik begrijp dat zelfs niet...Hoe ze't kunnen....Zo urenlang naar zo'n dobertje zitten staren, dat ligt te bibberen en te trillen op het water...Daar zou ik tureluurs van worden...(kijkt weer op zijn horloge)
Allez, madame, meneer...Welbedankt, hé....En verder 't beste.
Als er ooit iets is, dat je moet vragen, of zo.....!?Dan...
eh....Op 't postkantoor kan je mij altijd vinden, hé....
(hij trekt de deur open, maakt nog een groetje)

Nadia Ja, fakteur, dank je wel voor de brief, hé!?

Eric Goeie dag.... Je vindt het wel, zeker, hé!?

De brievenbesteller verdwijnt, trekt de deur achter zich dicht.

Nadia (gaat de vaatdoek, heet schortje en het bord oppikken bij de eettafel)
Dat was dus OOK niks...

Eric (verwonderd) Wat?

Nadia (haalt de schouders op, loopt naar vooraan cour toe)
Ik had gedacht: nu zullen we eens iets anders horen, maar het blijkt dan een idioot te zijn.

Eric De meeste mensen zijn idioten, dat weet je toch?

Hij wordt afgeleid door de brievenbesteller, die achteraan langs het grote raam voorbij rijdt. Hij maakt nog een knikje. Eric wuift hem toe met de hand. Nadia loopt door, verdwijnt vooraan cour.

Eric (verheft de stem naar vooraan cour toe)
Wat was jij eigenlijk van plan, zeg? Wou je 'm uitnodigen om te komen vissen, misschien?

Nadia (verschijnt weer, loopt de glazen oppikken van het salontafeltje) Dat was de bedoeling, ja.

Eric Ben je gek, zeg?...

Nadia (zucht diep) Alles om een beetje afwisseling te krijgen...
(ze loopt weer weg, stopt in de deuropening) Had je misschien NOG trek in een borrel?

Eric Neen, neen...Zo 's morgens smaakt het me niet eens....Wat je 'r ook van zegt....

Nadia verdwijnt weer vooraan cour.

Eric Ik deed het maar om hem gezelschap te houden....(hij pikt het bos radijzen op, loopt haar achterna) Ben je 'r niet benieuwd naar, wat ze je schrijven?

Nadia (komt langs hem heen weer buiten)
't Is van moeder...

Eric Oh..Ook DAT nog? (hij verdwijnt)

Nadia (stopt, keert zich om) Hoezo "ook DAT nog"!?...Wat wil je daarmee zeggen? (ze scheurt de brief open)

Eric (verschijnt weer, zonder radijzen)
Dat dit vast je humeur niet in de voor mij gedroomde richting zal sturen.

10.
Eric Komaan, kindje: ik kan je ZO zeggen wat ze allemaal schrijft.

Nadia (opent de brief) Denk je dat?

Eric Ja.

Nadia (kijkt de brief in terwijl ze spreekt) De fout die jij maakt hé, dat is dat je denkt dat jij alle andere mensen doorziet.. Terwijl niemand van de anderen JOU doorziet....En die doen dat net zo goed als jij...Misschien zelfs nog beter, omdat jij denkt dat je ze allemaal te slim afbent...
(ze zet zich in het zeteltje bij het salon om haar brief te lezen)

Eric (gaat achteraan de bank over de leuning heenleunen)
Ze heeft het me nooit vergeven, kindje, dat ik maar een doodeenvoudig regentje ben met een knobbel voor electronica.. Ze had voor jou een dokter gedroomd...Iemand waar zij mee zou kunnen gaan pronken en pralen.

Nadia (leest verder) Je hebt haar altijd verkeerd begrepen.... Opzettelijk, denk ik zelfs.

Eric Neen, neen..; Toen ik die tien miljoen van vader erfde, toen zelfs, was zij diep ontgoocheld...

Nadia (kijkt hem verwonderd-aggressief aan) Jij weet niet goed meer wat je zegt, geloof ik...Waarom zou dat geweest zijn?

Eric Omdat het een streep betekende door haar gerechtvaardigde animositeit jegens mij....Ze kon ineens niet meer klagen en steunen, omdat ik je niet kon geven wat je waard was!

Nadia (observeert hem, licht smalend) Je bent van al dit alleen-zitten, hier, toch geen specie van achtervolgingswaanzin aan het kweken, hé, zeg?

Eric Kindje, ze is ZO vooringenomen tegen mij, dat ze zeker al honderd kaarsen heeft gebrand om te bereiken dat we hier volledig mislukken....Of beter; dat IK volledig misluk.... Want jij en zij natuurlijk, jullie moeten slachtoffers kunnen blijven...

Nadia Je raaskalt, weet je dat?

Eric Neen, neen...Ik verdenk er jou moeder van iemand te zijn, die pas gelukkig is, als ze zich ongelukkig kan voelen....(grinnikt) Op DAT punt zou ze mij dus moeten dankbaar zijn, want ik HEB haar diep-ongelukkig gemaakt, door dit spul hier te kopen....

Nadia Daar ben je MIJ ook diep-ongelukkig mee aan het maken...

Eric Goed...Wat schrijft ze?

Nadia Niks over jou.

Eric Dat had ik ook niet verwacht....Maar ze probeert je vast NOG altijd wel te overtuigen van het feit dat je je hier begraven hebt, zeker? (grinnikt) Ze heeft tot het allerlaatste geprobeerd je af te raden om met me mee te komen...

Nadia Zij alleen niet, als je't precies wil weten. Zowat iedereen zag klaarblijkelijk beter dan ik dat we hier een grote idiotie gingen begaan...

daarnet ook gehanteerd heeft) Die man zal NU al wel buiten zijn.....

(hij kijkt haar aan)

Is DAT het woord dat ze gebruikt "idiotie"?...Of zeg jij het enkel maar omdat je brood is mislukt?

Nadia Wees nu eens redelijk, Eric: is het voor jou echt zo rooskleurig en heerlijk, als je't gedroomd had, vooraf?

Eric Ja....
Er is maar één donkere vlek, en dat is het feit dat jij hier niet gelukkig bent.....

Nadia Je hebt van je leven nooit zo hard moeten werken als je't hier doet!

Eric Omdat ik het graag doe...God, het "moeten" bestaat hier niet.

Nadia WEL in functie van de beesten! Die moeten verzorgd worden, die moeten hun eten krijgen....Ik zou zo graag eens voor een weekend naar de Ardennen trekken, maar dat kunnen wij niet! Die verrekte koe moet gemolken worden en alles....

Eric Kijk, als DAT de enige hinderpaal is....?

Nadia (onderbreekt hem haastig)
Neen, neen, neen, ga niet snel de gevolgtrekking maken dat het enkel de keuze is tussen mij of de koe...

Eric (onderbreekt haar op zijn beurt, grijnzend)
DIE keuze zou niet moeilijk te maken zijn...Ik zie me al bij Bella gaan slapen!

Nadia Ernstig, Eric!?

Eric Ik kan het niet ernstig nemen, kindje.....

Nadia Voor mij is het ernstig....Een heel zware dobber zelfs....Ik vraag me zelfs af waar het naartoe moet?

Eric Hoezo?

Nadia Ik weet niet of ik tegen nog een half jaar op kan!?

Eric (kijkt haar aan, snuift nadrukkelijk)
Is het ZO erg?

Nadia Ja....

Eric Het zou toch kunnen, dat jij enkel een langere aanpassingsperiode nodig hebt?

Nadia Neen, Eric....Ik heb het geprobeerd...Het gaat niet...

Eric Tja...(maakt een hulpeloos gebaartje) Dan valt er maar een ding te doen, hé!?

Nadia Het spijt me, hoor.....

Eric (glimlacht, als iemand die zijn verlies neemt)
Jij primeert, natuurlijk...Als je met twee ergens induikt, dan moet je zien dat je met twee blijft drijven....

Nadia Ik heb mams en paps gevraagd of ze eens tot hier kunnen komen.

Eric (verwonderd) Waarom?

12.
Nadia (haalt de schouders op) Om eens met hen te praten, zeker?

Eric (argwanend) Speelde je misschien met het idee om mij in de steek te laten?

Nadia Oh neen...Neen, neen...

Eric Wat moeten zij hier dan komen doen? (observeert haar)

Nadia Ze gaan voor vier weken naar Oostenrijk....

Eric Wanneer?

Nadia Begin volgende maand... En omdat wij hier toch min of meer op hun weg liggen, heb ik gevraagd of ze hier een nacht willen komen logeren...Kunnen ze van hieruit doorrijden, de volgende ochtend, hé!? Ze zijn hier nog maar één keer geweest...Helemaal in het begin....

Eric En toen hebben ze hun meewarigheid niet onder stoelen of banken gestoken....

Nadia Ik had nu gehoopt...(ze glimlacht weekjes) Je zal het niet geloven als ik het je zeg...?

Eric Probeer het maar?

Nadia Ik had gehoopt dat ze me nu zouden oppepen...

Eric (bijna honend) Je moeder!?

Nadia Door het ongerijmde...Hoe meer zij mij zouden proberen te overtuigen dat ik hier wegmoet, hoe meer ik dacht dat ik de kracht zou vinden om door te bijten....

Eric Zou, zou, zou...Waarom alles in de voorwaardelijke wijze? Als ik het zo mag noemen?

Nadia Ik heb mijn brief tien dagen geleden geschreven....Ik WEET nu dat ik niet wens te blijven....

Eric En je wil ze nu hun triomfavondje gunnen?

Nadia Ik zal er met geen woord over spreken, als je dat niet wil...

Eric Jawel, jawel, jawel....(glimlacht weekjes) Ik WEET het wel, wanneer ik in het zand bijt....

nadia Het spijt me.... Zullen we veel verlies lijden, als je alles moet verkopen?

Eric (haalt de schouders op) Bij een geforceerde verkoop lijdt je altijd verlies, natuurlijk....

Nadia De immobielmarkt stond toch slecht toen je 't kocht?..Ik bedoel; goed voor ons?

Eric Ze staat NOG slecht.... (trekt een sip gezicht) En we hebben die paar veranderingen aangebracht, die het duur maken...(hij kijkt naar boven) Maar kom, misschien vinden we wel iemand die een complete isolering weet te appreciëren,hé?..Dan heeft die het er misschien wel voor over.....(kijkt haar aan) Je bent dus vastbesloten?

Nadia Voor vijftien procent, laten we zeggen....